

Nehlučte, děti! Ani muk!
Povím vám příběh z lesních luk.
Bude to příběh pravdivý,
o mravencích a cvrčkovi.

Byl letní čas a hřál i stín,
když dotýkal se kopretin,
k nimž slétali se broučci, mušky,
motýli, včelky, vřetenušky.

Na kraji lesa zámek stál,
však nebydlel v něm žádný král,
ba ani rytíř, ani kníže.
Měli tam byty, sály, spíže

mravenci z lesních palouků.
A do lesa a na louku
každý den všichni, velcí, malí,
pro potravu se rozbíhali.

A do bzukotu much a včel
tam jasný hlásek houslí zněl.
Po nocích zazněl ještě z šera
a jásal vždy až do večera.

To cvrček hrál. Jak ráno vstal,
už pod bradu si housle dal
a hrál pak na ně bez únavy.
A považte: hrál všechno z hlavy!

Kdo neslyšel by, děti, rád
tak rozjásané housle hrát?
Vše vábí k tanci. I ty včelky
se točí jako u veselky.

Jen mravenečci, samý spěch,
se nepřipojí k tanci všech.
Ne že by byli k hudbě hluší,
však z práce nic je nevyruší.